

CYPRVS AETERNA

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ

Υπηρεσία Ερευνών, Μελετών και Εκδόσεων

ΘΕΜΑ ΕΡΕΥΝΑΣ:

Νομοθετικές ή/και άλλες ρυθμίσεις που αφορούν τις καλές πρακτικές «name and shame»

Αίτημα από: Γιώργο Λουκαΐδη

Υπεύθυνος Λειτουργός Ερευνών και Μελετών: Μιχάλης Αργυρού

Μάιος 2020

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόλογος	2
Ανάλυση-πόρισμα από τη μελέτη των απαντήσεων	3-6
Πίνακας με το σύνολο νομοθετικών ρυθμίσεων ανά χώρα	7-8
Συνοπτικές απαντήσεις ανά χώρα	9-20
Παράρτημα: Ανάθεση έρευνας από βουλευτή	21

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Με επιστολή του, ημερομηνίας 11 Νοεμβρίου 2019, ο κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος του ΑΚΕΛ-Αριστερά-Νέες Δυνάμεις κ. Γιώργος Λουκαΐδης ζήτησε την ετοιμασία από τον Τομέα Ερευνών και Μελετών μελέτης σχετικά με τις νομοθετικές ή/και άλλες ρυθμίσεις που αφορούν τις καλές πρακτικές «name and shame» που υιοθετήθηκαν από τα κράτη μέλη της Ε.Ε., του Καναδά και της Αυστραλίας και οι οποίες αποσκοπούν στην προστασία των καταναλωτών από αθέμιτες εμπορικές πρακτικές.

Στα πλαίσια των πιο πάνω στάλθηκε σχετικό ερωτηματολόγιο στο Ευρωπαϊκό Κέντρο Κοινοβουλευτικής Έρευνας και Τεκμηρίωσης (ECPRD), που περιλάμβανε τα ακόλουθα ερωτήματα:

1. Υπάρχει νομοθεσία στη χώρα σας που να ρυθμίζει τις πρακτικές «name and shame» οι οποίες αποσκοπούν στην προστασία των καταναλωτών από αθέμιτες εμπορικές πρακτικές; Αν ναι, ποιες είναι οι βασικές πρόνοιές της;
2. Υπάρχουν άλλα μέτρα, μη νομοθετικά, που να ρυθμίζουν τις πρακτικές «name and shame» οι οποίες αποσκοπούν στην προστασία των καταναλωτών από αθέμιτες εμπορικές πρακτικές; Αν ναι, ποια είναι αυτά τα μέτρα;

Στη συνέχεια παρατίθεται η ανάλυση-πόρισμα που προκύπτει από τη μελέτη των σχετικών απαντήσεων που διαβιβάστηκαν στην Υπηρεσία Ερευνών, Μελετών και Εκδόσεων από το Ευρωπαϊκό Κέντρο Κοινοβουλευτικής Έρευνας και Τεκμηρίωσης και αφορούν στα πιο πάνω ερωτήματα, καθώς και από τη μελέτη άλλων πηγών.

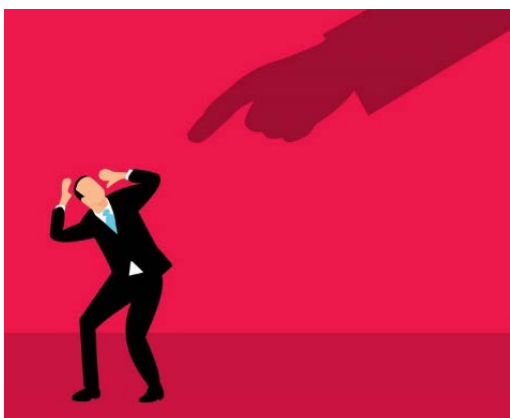
Ακολούθως, παρατίθεται πίνακας με το σύνολο νομοθετικών ρυθμίσεων που αφορούν τις πρακτικές «name and shame» ανά χώρα.

Τέλος, παρατίθενται συνοπτικά, ανά χώρα, όλες οι απαντήσεις των χωρών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Καναδά. Οι αναλυτικές απαντήσεις θα αποσταλούν στον κ. Λουκαΐδη ηλεκτρονικά.

ΑΝΑΛΥΣΗ-ΠΟΡΙΣΜΑ ΑΠΟ ΤΗ ΜΕΛΕΤΗ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΗΣΕΩΝ ΠΟΥ ΔΙΑΒΙΒΑΣΤΗΚΑΝ ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΑΠΟ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΗ ΜΕΛΕΤΗ ΑΛΛΩΝ ΠΗΓΩΝ

Στην ιδιωτική μας ζωή το αίσθημα της ντροπής αποτελεί ένα ισχυρό μέσο κοινωνικής πολιτικής. Από παιδιά ντρεπόμαστε για την κακή μας συμπεριφορά. Ακόμη και οι συγγνώμες εμπεριέχουν σε ένα βαθμό ντροπή για την πράξη μας, όταν παραδεχόμαστε το λάθος μας. Με την αναπαραγωγή αυτής της κοινωνικής πολιτικής μέσα σε ένα επιχειρηματικό περιβάλλον μπορούμε να ντροπιάσουμε τις επιχειρήσεις κατονομάζοντάς τις, με αποτέλεσμα την προστασία των καταναλωτών από αθέμιτες εμπορικές πρακτικές που επηρεάζουν τα οικονομικά τους συμφέροντα.

Η πρακτική «name and shame» θα μπορούσε να έχει τις πιο κάτω αρνητικές επιπτώσεις στις επιχειρήσεις:

- Βλάβη της αξίας της επωνυμίας των επιχειρήσεων (brand value).
- Δημόσια πίεση ή αντίδραση κατά της επιχείρησης ή των προϊόντων της.
- Απώλεια πελατών από μπόϊκοτάζ.
- Μειωμένες προοπτικές πρόσληψης και διατήρησης εργαζομένων.
- Δυσκολία στην άντληση κεφαλαίων.

Το Ευρωπαϊκό Κέντρο Κοινοβουλευτικής Έρευνας και Τεκμηρίωσης μας διαβίβασε τις απαντήσεις είκοσι (20) χωρών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης που ανταποκρίθηκαν στο ερώτημα που έθεσε ο κ. Λουκαΐδης (ECPRD Request: 4239).

Από τις εν λόγω απαντήσεις προκύπτουν τα ακόλουθα:

Στις πλείστες χώρες η αρμόδια αρχή, σε περίπτωση παράβασης των διατάξεων του νόμου από μια επιχείρηση, μπορεί να δημοσιοποιεί, στον επίσημο δικτυακό της τόπο ή διά του τύπου ή με άλλο πρόσφορο τρόπο, τις κυρώσεις που επιβάλλονται, καθώς και τα περιοριστικά μέτρα που λαμβάνονται κατά τις διατάξεις από αρμόδιες διοικητικές αρχές ή τους προμηθευτές σχετικά με τη διάθεση καταναλωτικών προϊόντων στην αγορά. Στη δημοσιοποίηση περιλαμβάνονται

πληροφορίες σχετικές με τον τύπο και τη φύση της παράβασης, καθώς και την ταυτότητα του φυσικού ή νομικού προσώπου στο οποίο επιβάλλεται η κύρωση.

Συγκεκριμένα, στην **Ιρλανδία**, σύμφωνα με τον νόμο για την προστασία των καταναλωτών, η Επιτροπή Ανταγωνισμού και Προστασίας των Καταναλωτών τηρεί δύο ξεχωριστούς καταλόγους, τον «Κατάλογο Προστασίας των

Καταναλωτών» (Consumer Protection List) και τον «Κατάλογο Επιχειρήσεων για Αγαθά Παντοπωλείων» (Grocery Goods Undertakings List).

Στην **Αυστρία** δημοσιοποιούνται επίσης οι επιχειρήσεις που ασκούν αθέμιτες εμπορικές πρακτικές στον τομέα των ετικετών τροφίμων. Σε επίσημο διαδικτυακό τόπο παρουσιάζονται προϊόντα στα οποία η επισήμανση/ετικέτα συσκευασίας θεωρείται παραπλανητική.

Στην **Ουγγαρία** και στη **Λετονία** δημοσιοποιούνται σε επίσημο διαδικτυακό τόπο κατάλογοι με τις ιστοσελίδες που ασκούν αθέμιτες εμπορικές πρακτικές κατά παράβαση του εθνικού δικαίου.

Στο **Ηνωμένο Βασίλειο** ο οργανισμός Action Fraud, που διοικείται από την αστυνομία του Λονδίνου και εργάζεται μαζί με το Εθνικό Γραφείο Πληροφοριών Απάτης (NFIB), με σκοπό την πάταξη των διαδικτυακών απατών, κατονομάζει τακτικά ιστοσελίδες, για να προστατεύσει τους καταναλωτές.

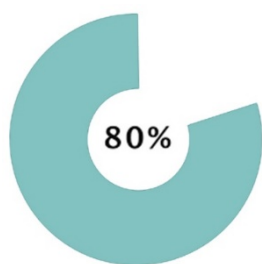
Στη **Σουηδία** και τη **Φινλανδία** ανεξάρτητες αρχές λειτουργούν σαν δικαστήρια για την προστασία των καταναλωτών από αθέμιτες εμπορικές πρακτικές. Συγκεκριμένα:

Στη **Σουηδία** λειτουργεί το Εθνικό Συμβούλιο Καταναλωτικών Διαφορών (ARN), μία δημόσια αρχή που λειτουργεί περίπου σαν δικαστήριο. Το κύριο καθήκον του Συμβουλίου είναι η αμερόληπτη επίλυση διαφορών μεταξύ καταναλωτών και

επιχειρηματιών. Οι απαιτήσεις κατατίθενται από τον καταναλωτή. Το Συμβούλιο υποβάλλει συστάσεις σχετικά με τον τρόπο επίλυσης των διαφορών, για παράδειγμα ότι ο υπεύθυνος επιχείρησης πρέπει να επιδιορθώσει το προϊόν. Οι συστάσεις του Συμβουλίου δεν είναι δεσμευτικές, αλλά οι περισσότερες εταιρείες τις ακολουθούν. Οι αποφάσεις δημοσιεύονται στην ιστοσελίδα του Συμβουλίου.

Στη **Φινλανδία** λειτουργεί το Συμβούλιο Διενέξεων για τους Καταναλωτές, το οποίο είναι ένα ουδέτερο και ανεξάρτητο όργανο εμπειρογνομόνων που λειτουργεί σχεδόν σαν δικαστήριο. Οι αποφάσεις του συμβουλίου αποτελούν συστάσεις και δεν μπορούν να επιβάλουν νομικές κυρώσεις. Ωστόσο, οι επιχειρήσεις συμμορφώνονται με τις αποφάσεις σε ποσοστό άνω του 80% των περιπτώσεων. Το Συμβούλιο χειρίζεται τις υποθέσεις δωρεάν και οι δραστηριότητές του χρηματοδοτούνται από τον κρατικό προϋπολογισμό.

Στη **Λιθουανία** λειτουργεί η ιστοσελίδα «Pincetas.lt», που δημιουργήθηκε από ένα γιατρό, όπου οι ασθενείς μπορούν να γράψουν τις κριτικές τους, τόσο θετικές όσο και αρνητικές, σχετικά με την ποιότητα των υπηρεσιών υγείας στη χώρα.

Άλλα παραδείγματα

Αυστραλία

Αν κάποιος χρωστά περισσότερα από 10.000 δολάρια σε χρηματικές ποινές στην κυβέρνηση της Βόρειας Επικράτειας της **Αυστραλίας**, το όνομά του μπορεί να δημοσιοποιηθεί στη [λίστα «name and shame»](#). Η λίστα αυτή περιλαμβάνει όνομα, επώνυμο, περιοχή και το οφειλόμενο ποσό. Το όνομά του θα παραμείνει στη λίστα, μέχρι ότου πληρωθούν όλες οι οφειλόμενες χρηματικές ποινές.

Ευρωπαϊκή Ένωση

Στις 5 Δεκεμβρίου 2017 η Ε.Ε. δημοσιεύει κατάλογο των μη συνεργάσιμων περιοχών φορολογικής δικαιοδοσίας. Συνολικά, οι υπουργοί περιέλαβαν στον κατάλογο 17 χώρες (Αμερικανική Σαμόα, Μπαχρέιν, Μπαρμπάντος, Γρενάδα, Γκουάμ, Νότια Κορέα, Μακάο, Νήσοι Μάρσαλ, Μογγολία, Ναμίμπια, Παλάου, Παναμάς, Αγία Λουκία, Σαμόα, Τρίνινταντ και Τομπάγκο, Τυνησία και Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα) που δεν τηρούν τα συμφωνημένα πρότυπα χρηστής φορολογικής διακυβέρνησης.

Από πρόσφατη μελέτη της Νορβηγικής Σχολής Οικονομικών Επιστημών σχετικά με τα αποτελέσματα της δημοσιοποίησης της εν λόγω λίστας για τους φορολογικούς παραδείσους προκύπτουν τα ακόλουθα:

- Η δημοσιοποίηση της μαύρης λίστας οδήγησε σε αρνητικές αποδόσεις των μετοχών των εταιρειών με θυγατρικές στις χώρες αυτές (negative stock returns).
- Η δημοσιοποίηση της μαύρης λίστας μείωσε την αξία των επιχειρήσεων που συνδέονται με τους φορολογικούς παραδείσους κατά 0,6% σε σχέση με άλλες επιχειρήσεις.
- Η δημοσιοποίηση της μαύρης λίστας μείωσε τη συνολική χρηματιστηριακή αξία (overall market capitalization) των επιχειρήσεων που συνδέονται με τους φορολογικούς παραδείσους κατά 18 δισεκατομμύρια δολάρια.
- Μεγαλύτερες αρνητικές αποδόσεις μετοχών για επιχειρήσεις με μεγάλο αριθμό θυγατρικών εταιρειών σε φορολογικούς παραδείσους.

[\(Name and shame? Evidence from the European Union tax haven blacklist, Aija Polakova, 2018\)](#)

ΠΙΝΑΚΑΣ ΜΕ ΤΟ ΣΥΝΟΛΟ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΩΝ ΡΥΘΜΙΣΕΩΝ ΑΝΑ ΧΩΡΑ

(ΑΠΟ ΤΗ ΜΕΛΕΤΗ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΗΣΕΩΝ ΠΟΥ ΔΙΑΒΙΒΑΣΤΗΚΑΝ ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΑΠΟ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗΣ)

ΧΩΡΑ	ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΡΥΘΜΙΣΗ ΤΟΥ NAME AND SHAME	ΝΟΜΟΣ
 Αυστρία		§ 25 Federal Act Against Unfair Competition (UWG, BGBl Nr 448/1984)
 Γαλλία		2018-938 Consumer Code Article L. 132-4 and L. 132-11
 Γερμανία		
 Ελλάδα		Νόμος 2251/1994 - Άρθρο 13α Νόμος 4465/2017 - Άρθρο 24 Νόμος 4537/2018 Νόμος 4438/2016
 Εσθονία		Consumer Protection Act § 60 (4)
 Ηνωμένο Βασίλειο		Enterprise Act 2002
 Ιρλανδία		Consumer Protection Act 2007 ss 86 and 86A
 Ισπανία		Royal Legislative Decree 1/2007 §51 and §52
 Ιταλία		Title III of Consumer Code, Section 27
 Καναδάς		Budget Implementation Act, 2018, No. 2 S.C. 2018, c. 27, s. 347. Consumer Protection Act, 2002, S.O. 2002, ch. 30, Sched. A, s. 103 (2).
 Κροατία		
 Λετονία		Unfair Commercial Practices Prohibition Law, Section 15

 Λιθουανία		Law on Consumer Protection Article 27,32,35
 Ουγγαρία		Act CLV of 1997 Section 36/b and 51/b
 Πολωνία		
 Ρουμανία		
 Σλοβακία		Act No. 250/2007 Coll. Consumer Protection, Art. 3
 Σλοβενία		
 Σουηδία		
 Φινλανδία		

ΣΥΝΟΠΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΑΝΑ ΧΩΡΑ

ΑΥΣΤΡΙΑ

Στην Αυστρία υπάρχει νομοθεσία που ρυθμίζει τη δημοσιοποίηση ποινών με σκοπό την προστασία των καταναλωτών από αθέμιτες εμπορικές πρακτικές.

Σύμφωνα με τον ομοσπονδιακό νόμο κατά του αθέμιτου ανταγωνισμού το δικαστήριο, κατόπιν αιτήσεως, απαιτεί από την επιχείρηση να δημοσιεύσει την ποινή εντός καθορισμένης προθεσμίας. Η απόφαση ορίζει και τον τρόπο δημοσίευσης. Οι αυστριακές ενώσεις καταναλωτών (Ένωση για την Ενημέρωση των Καταναλωτών και Επιμελητήριο Εργασίας) κάνουν τακτικά χρήση της δυνατότητας δημοσίευσης.

Επίσης, υπάρχουν μη νομοθετικά μέτρα που συνίστανται στη δημοσίευση αθέμιτων εμπορικών πρακτικών στον τομέα των ετικετών τροφίμων. Ο στόχος της δημοσίευσης είναι κυρίως η εφαρμογή ενημερωτικής εκστρατείας για την προειδοποίηση των καταναλωτών, καθώς αυτοί έχουν έννομο συμφέρον να ενημερώνονται για τις παραπλανητικές ετικέτες των τροφίμων.

Το «Lebensmittelcheck», www.lebensmittel-check.at, είναι μία ιστοσελίδα στην οποία παρουσιάζονται προϊόντα, στα οποία η επισήμανση/ετικέτα συσκευασίας θεωρείται παραπλανητική. Χρηματοδοτείται από το Ομοσπονδιακό Υπουργείο Εργασίας, Κοινωνικών Υποθέσεων, Υγείας και Προστασίας των Καταναλωτών και ενημερώνεται από εμπειρογνώμονες τροφίμων της Ένωσης για την Ενημέρωση των Καταναλωτών. Οι πληροφορίες δε φιλοξενούνται μόνο στον αντίστοιχο ιστότοπο, αλλά διαδίδονται επίσης μέσω των κοινωνικών μέσων όπως το facebook, το twitter κ.λπ., ώστε να ενημερωθούν και οι νεότεροι καταναλωτές.

Ένα παράδειγμα είναι η δημοσιοποίηση ενός προϊόντος με το όνομα «Patros», το οποίο σε ετικέτα περιείχε μια εικόνα, η οποία έμοιαζε με ελληνική σαλάτα με ελαιόλαδο. Οι καταναλωτές αγοράζοντας το προϊόν περίμεναν το ελληνικό τυρί με ελαιόλαδο, ενώ στην πραγματικότητα ήταν γερμανικό τυρί γάλακτος αγελάδας σε κραμβέλαιο. Το προϊόν δημοσιεύθηκε στο www.lebensmittel-check, ενώ η Αυστριακή Ένωση Πληροφοριών Καταναλωτών άσκησε αγωγή αποζημίωσης, η οποία είχε επιτυχή κατάληξη.

ΓΑΛΛΙΑ

Στη Γαλλία υπάρχει νομοθεσία που ρυθμίζει τη δημοσιοποίηση ποινών με σκοπό την προστασία των καταναλωτών από αθέμιτες εμπορικές πρακτικές.

Σύμφωνα με τον νόμο, σε περίπτωση παράβασης το δικαστήριο διατάσσει τη δημοσιοποίηση, με κάθε πρόσφορο τρόπο, των κυρώσεων που επιβάλλονται σχετικά με τη διάθεση καταναλωτικών προϊόντων στην εσωτερική αγορά. Με την τροποποίηση του νόμου αυτό που ήταν μόνο μια δυνατότητα του δικαστή, που σπάνια ετίθετο σε εφαρμογή, πλέον γίνεται υποχρέωσή του.

Ο δικαστής μπορεί επίσης να διατάξει τη δημοσίευση, με έξοδα του καταδικασθέντος, μίας ή περισσοτέρων τροποποιητικών ανακοινώσεων. Η δικαστική απόφαση καθορίζει τους όρους αυτών των ανακοινώσεων και τις λεπτομέρειες της διάδοσής τους και ορίζει προθεσμία για την εκτέλεσή τους.

Αυτή η δημόσια καταγγελία, η οποία απορρέει από τον αγγλοσαξονικό νόμο, αποτελεί επομένως μία πρόσθετη κύρωση στο γαλλικό νομικό οπλοστάσιο, που μπορεί να βλάψει την εικόνα της εταιρείας που διέπραξε τις πράξεις.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ο νόμος περί αθέμιτου ανταγωνισμού (Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb) εξυπηρετεί, μεταξύ άλλων, την προστασία των καταναλωτών. Ωστόσο, δε φαίνεται να υπάρχει κανένας νόμος βάσει του οποίου μία αρχή, όταν διαπιστώνει ότι υπήρξαν αθέμιτες εμπορικές πρακτικές, να δημοσιοποιεί σχετικά στοιχεία.

Αντ' αυτού τα αρμόδια ιδρύματα με τη μορφή ενώσεων καταναλωτών πρέπει να υποβάλουν καταγγελία. Αν η αγωγή είναι επιτυχής, σύμφωνα με τον νόμο κατά του αθέμιτου ανταγωνισμού, το δικαστήριο μπορεί να εξουσιοδοτήσει το επικρατέστερο μέρος να ανακοινώσει δημόσια την απόφαση σε βάρος του ηττηθέντος διαδίκου, αν το κυρίαρχο μέρος αποδεικνύει έννομο συμφέρον.

ΕΛΛΑΔΑ

Σε πολλές περιπτώσεις οι ελληνικές εθνικές αρχές έχουν το δικαίωμα να δημοσιοποιούν τις κυρώσεις που επιβάλλουν για την προστασία των καταναλωτών.

Σύμφωνα με τον Νόμο 2251/1994, άρθρο 13α§5, σε περίπτωση παραβίασης της νομοθεσίας περί Προστασίας των Καταναλωτών, ο Υπουργός Ανάπτυξης διαθέτει

τη διακριτική ευχέρεια να δημοσιοποιεί τις κυρώσεις που επιβάλλονται σε ιδιωτικό φορέα, λαμβάνοντας υπόψη τη φύση και τη σοβαρότητα των παράνομων πράξεών του και τις επιπτώσεις τους στους καταναλωτές.

Νόμος 2251/1994, άρθρο 13α§5

Ο Υπουργός Ανάπτυξης, σε περίπτωση παράβασης των διατάξεων του παρόντος, μπορεί, λαμβάνοντας υπόψη τη φύση και τη βαρύτητα της παράβασης, καθώς και τις συνέπειές της στο ευρύτερο καταναλωτικό κοινό, να δημοσιοποιεί, διά του τύπου ή με άλλο πρόσφορο τρόπο, τις κυρώσεις που επιβάλλονται, καθώς και τα περιοριστικά μέτρα που λαμβάνονται κατά τις κείμενες διατάξεις από αρμόδιες διοικητικές αρχές ή τους προμηθευτές σχετικά με τη διάθεση καταναλωτικών προϊόντων στην εσωτερική αγορά.

Ο Νόμος 4465/2017 (Οδηγία 2014/92/ΕΕ) ρυθμίζει θέματα προστασίας του καταναλωτή όσον αφορά τη συγκρισιμότητα των τελών που σχετίζονται με λογαριασμούς πληρωμών, την αλλαγή λογαριασμού πληρωμών και την πρόσβαση σε λογαριασμούς πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά. Το άρθρο 24 του προαναφερθέντος νόμου προβλέπει τη δυνατότητα δημοσιοποίησης των κυρώσεων από τις εθνικές αρχές.

Σύμφωνα με τον Νόμο 4537/2018 για τις υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά (Οδηγία 2015/2366/ΕΕ), ο Υπουργός Οικονομίας και Ανάπτυξης μπορεί να δημοσιοποιεί τις κυρώσεις που επιβάλλει στους ιδιώτες, καθώς και τις αξιόποινες πράξεις τους.

Νόμος 4537/2018, άρθρο 101

Ο Υπουργός Οικονομίας και Ανάπτυξης μπορεί να δημοσιοποιεί οποιαδήποτε διοικητική κύρωση επιβάλλει σύμφωνα με το παρόν άρθρο, εκτός εάν η δημοσιοποίηση αυτή ενδέχεται να διαταράξει σοβαρά τις χρηματοπιστωτικές αγορές ή να προκαλέσει δυσανάλογη ζημία στα εμπλεκόμενα μέρη.

Ο Νόμος 4438/2016 για τις συμβάσεις πίστωσης που συνάπτονται με καταναλωτές σχετικά με ακίνητα περιουσιακά στοιχεία κατοικίας (Οδηγία 2014/17/ΕΕ) αναφέρει ρητά ότι εφαρμόζεται το άρθρο 13α του νόμου περί Προστασίας των Καταναλωτών

και επομένως οι αρμόδιες αρχές έχουν τη διακριτική ευχέρεια να δημοσιοποιούν τις κυρώσεις που επιβάλλονται σε ιδιωτικές οντότητες.

Τέλος, η Κοινή Υπουργική Απόφαση Ζ1-699/2010 για τις συμβάσεις πίστωσης για τους καταναλωτές (Οδηγία 2008/48/EK) και το Προεδρικό Διάταγμα 131/2003 σχετικά με το ηλεκτρονικό εμπόριο (2000/31/EK) αναφέρουν ότι το άρθρο 13α του νόμου περί Προστασίας των Καταναλωτών ισχύει. Επιπλέον, η Υπουργική Απόφαση Ζ1-1262/2007 σχετικά με τη μορφή και τους όρους των συμβάσεων μεταξύ καταναλωτών και κέντρων ή γυμναστηρίων απώλειας βάρους αναφέρεται επίσης στο άρθρο 13α του νόμου περί Προστασίας των Καταναλωτών.

ΕΣΘΟΝΙΑ

Σύμφωνα με τον περί Προστασίας των Καταναλωτών Νόμο, ο κατάλογος των εμπόρων που δε συμμορφώθηκαν με τις αποφάσεις της Επιτροπής Διαφορών Καταναλωτών δημοσιοποιείται στον ιστότοπο της Υπηρεσίας Προστασίας και Τεχνικής Ρύθμισης των Καταναλωτών. Σύμφωνα με τον νόμο, ένας έμπορος που έχει τοποθετηθεί στον κατάλογο, διαγράφεται από τον κατάλογο, μόνο όταν ο έμπορος συμμορφώνεται με την απόφαση της επιτροπής ή όταν έχουν παρέλθει περισσότεροι από δώδεκα μήνες μετά τη συμπερίληψη του εμπόρου στον κατάλογο. Η λίστα διατίθεται στα εσθονικά στη διεύθυνση <https://komisjon.ee/et/must-nimekiri>.

Επιπρόσθετα, σε περιπτώσεις ευρέως διαδεδομένων αθέμιτων εμπορικών πρακτικών, η Υπηρεσία Προστασίας Καταναλωτών και Τεχνική Ρυθμιστική Αρχή μπορεί να προειδοποιήσει τους καταναλωτές στα δελτία τύπου σχετικά με τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές μιας εταιρείας.

ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Ο κανονισμός περί Αθέμιτων Εμπορικών Συναλλαγών του 2008 τέθηκε σε ισχύ στις 26 Μαΐου 2008 και εφαρμόζει την οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές (2005/29/EK). Ο κανονισμός προστατεύει τους καταναλωτές από αθέμιτες ή παραπλανητικές εμπορικές πρακτικές και απαγορεύσεις παραπλανητικές παραλείψεις και επιθετικές πωλήσεις. Ο κανονισμός επιβάλλει γενική απαγόρευση στους εμπόρους όλων των τομέων να ασκούν αθέμιτες εμπορικές πρακτικές με τους καταναλωτές.

Στο Ηνωμένο Βασίλειο η πρακτική «name and shame» για έναν έμπορο ο οποίος ενεργεί επίμονα ενάντια στα συλλογικά συμφέροντα των καταναλωτών γίνεται μέσω μίας υπερ-καταγγελίας. Μία «υπερ-καταγγελία», όπως ορίζεται από τον νόμο, αποτελεί μία καταγγελία που υποβλήθηκε από έναν εγκεκριμένο οργανισμό καταναλωτών για αγαθά ή υπηρεσίες που φαίνεται να βλάπτουν σημαντικά τα συμφέροντα των καταναλωτών. Μόνο οι φορείς που εγκρίνονται από το Τμήμα Επιχειρήσεων, Ενέργειας και Βιομηχανικής Στρατηγικής (Department for Business, Energy and Industrial Strategy - BEIS) μπορούν να καταθέσουν υπερ-καταγγελία.

Επιπλέον, υπάρχουν διάφοροι οργανισμοί που μπορούν να διερευνήσουν καταγγελίες σχετικά με έναν έμπορο και να δημοσιοποιήσουν τα στοιχεία του, αν οι δραστηριότητές του θεωρούνται επιζήμιες για τους καταναλωτές. Για παράδειγμα, η Αρχή Διαφημιστικών Προτύπων (Advertising Standards Authority - ASA) θέτει σε εφαρμογή το «name and shame» για έναν έμπορο που δημοσίευσε σκόπιμα παραπλανητικό διαφημιστικό υλικό. Τα Εθνικά Πρότυπα Εμπορίου (National Trading Standards) τακτικά «ονομάζουν και ντροπιάζουν» τους εμπόρους που εκμεταλλεύονται απάτες. Το ίδιο και το Action Fraud, το εθνικό κέντρο αναφοράς για την απάτη και το έγκλημα στον κυβερνοχώρο.

Επίσης, η κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου εφάρμοσε ένα [σχέδιο](#) το 2010, για την κατονομασία επιχειρήσεων που δεν καταβάλλουν τον εθνικό κατώτατο μισθό στους υπαλλήλους τους. Ο στόχος πολιτικής του συστήματος «name and shame» στην προκειμένη περίπτωση είναι να ευαισθητοποιήσει και να αποτρέψει τους εργοδότες που διαφορετικά θα έμπαιναν στον πειρασμό να παραβούν τον συγκεκριμένο νόμο. Σύμφωνα με την κυβέρνηση, αυτή η πρακτική έχει υιοθετηθεί, επειδή ορισμένοι εργοδότες είναι πιο πιθανόν να ανταποκριθούν στις κοινωνικές και οικονομικές κυρώσεις που μπορεί να προκύψουν από τη δημοσιοποίηση των πρακτικών πληρωμής τους, παρά από την επιβολή οικονομικών ποινών.

ΙΤΑΛΙΑ

Στην Ιταλία οι αθέμιτες εμπορικές πρακτικές μεταξύ επιχειρήσεων και καταναλωτών ρυθμίζονται από τον Κώδικα Καταναλωτή. Ωστόσο, στο πλαίσιο αυτού του ρυθμιστικού πλαισίου δεν υπάρχει η πρακτική «name and shame». Εντούτοις, η ιταλική αρχή ανταγωνισμού ICA μπορεί να διατάξει έναν έμπορο να δημοσιοποιήσει, με έξοδα του ιδίου, την απόφαση της Αρχής ή ένα απόσπασμά της ή μια συγκεκριμένη διορθωτική δήλωση, προκειμένου να διασφαλίσει ότι οι αθέμιτες εμπορικές πρακτικές θα σταματήσουν.

ΙΡΛΑΝΔΙΑ

Στην Ιρλανδία, σύμφωνα με τον νόμο περί Προστασίας των Καταναλωτών, η Επιτροπή Ανταγωνισμού και Προστασίας των Καταναλωτών έχει τη δυνατότητα να κατονομάζει και να ντροπιάζει τις επιχειρήσεις που εμπλέκονται σε αθέμιτες εμπορικές πρακτικές. Η Επιτροπή τηρεί δύο ξεχωριστούς καταλόγους, τον Κατάλογο Προστασίας των Καταναλωτών (Consumer Protection List) και τον Κατάλογο Επιχειρήσεων για Αγαθά Παντοπωλείων (Grocery Goods Undertakings List).

Οι κατάλογοι περιλαμβάνουν τα ονόματα και τις διευθύνσεις όλων των προσώπων, μαζί με περιγραφή των εμπορικών ή επαγγελματικών τους δραστηριοτήτων, στα οποία επιβλήθηκε πρόστιμο ή άλλη ποινή από δικαστήριο σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του νόμου ή που υποχρεώθηκαν να καταβάλουν χρηματικό ποσό σε καταναλωτή. Επίσης, στους καταλόγους αναφέρεται και ο λόγος της επιβολής προστίμου ή άλλης ποινής, καθώς και το ποσό του προστίμου ή η φύση της ποινής.

Οι δύο λίστες είναι αμοιβαία αποκλειόμενες (μία επιχείρηση δεν μπορεί να εμφανιστεί και στις δύο λίστες).

Η Επιτροπή μπορεί, ανά πάσα στιγμή και υπό οιαδήποτε μορφή ή τρόπο κρίνει σκόπιμο, να δημοσιεύσει ολόκληρους ή μέρος των καταλόγων αυτών.

ΙΣΠΑΝΙΑ

Στην Ισπανία υπάρχει νομοθεσία που ρυθμίζει τη δημοσιοποίηση ποινών με σκοπό την προστασία των καταναλωτών από αθέμιτες εμπορικές πρακτικές.

Συγκεκριμένα, το άρθρο 51 του ισπανικού συντάγματος ορίζει ότι «οι δημόσιες αρχές εγγυώνται την προστασία των καταναλωτών και των χρηστών και διασφαλίζουν, με αποτελεσματικά μέτρα, την ασφάλεια, την υγεία και τα νόμιμα οικονομικά συμφέροντά τους». Ο νόμος καθορίζει, μεταξύ άλλων κυρώσεων, τη δημοσιοποίηση των ποινών που επιβάλλονται, μαζί με το όνομα του παραβάτη.

Η συνταγματική αυτή πρόνοια επεκτείνεται με το Βασιλικό Νομοθετικό Διάταγμα 1/2007, το οποίο ενέκρινε το αναθεωρημένο κείμενο του νόμου περί Προστασίας των Καταναλωτών. Το Βασιλικό Νομοθετικό Διάταγμα επιβάλλει, μεταξύ άλλων κυρώσεων, τη δημοσιοποίηση:

- των ποινών που επιβλήθηκαν,

- των ονοματεπωνύμων ή των εταιρικών επωνυμιών των φυσικών ή νομικών προσώπων που είναι υπεύθυνα και
- της φύσης των παραβάσεων,

νοουμένου ότι επαναλαμβανόμενες παραβάσεις ανάλογης φύσεως ή αποδεδειγμένη πρόθεση για παράβαση αποτελούν κίνδυνο για την υγεία ή την ασφάλεια των καταναλωτών και των χρηστών.

ΚΑΝΑΔΑΣ

Η προστασία των καταναλωτών στον Καναδά μπορεί να εμπίπτει στην ομοσπονδιακή, επαρχιακή ή τοπική δικαιοδοσία ανάλογα με το θέμα.

Ένα παράδειγμα ομοσπονδιακής νομοθεσίας που ρυθμίζει τις πρακτικές «name and shame» αφορά στην Υπηρεσία Χρηματοοικονομικών Καταναλωτών του Καναδά (Financial Consumer Agency of Canada-FCAC). Η FCAC είναι μια ομοσπονδιακή υπηρεσία υπεύθυνη για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων με τα μέτρα προστασίας των καταναλωτών.

Ο νόμος απαιτεί από τον Επίτροπο της FCAC να δημοσιοποιεί τα ονόματα εκείνων που παραβαίνουν ή δε συμμορφώνονται με τη νομοθεσία. Ο Επίτροπος είχε και προηγουμένως τη δυνατότητα να δημοσιοποιεί αυτά τα ονόματα, μετά όμως από τροποποίηση του σχετικού νόμου το 2018 αυτό αποτελεί πλέον υποχρέωσή του. Στη δημοσιοποίηση περιλαμβάνονται πληροφορίες σχετικά με τον τύπο και τη φύση της παράβασης, καθώς και η ταυτότητα του φυσικού ή νομικού προσώπου στο οποίο επιβάλλεται η κύρωση.

Η επαρχιακή νομοθεσία για την προστασία των καταναλωτών περιλαμβάνει επίσης διατάξεις για τη δημοσιοποίηση των ονομάτων των προσώπων που παραβιάζουν ή δε συμμορφώνονται με τα σχετικά καταστατικά.

Για παράδειγμα, ο νόμος περί Προστασίας των Καταναλωτών του Οντάριο του 2002 ορίζει ότι ο διευθυντής του Υπουργείου Υπηρεσιών Κυβέρνησης και Καταναλωτή θέτει στη διάθεση του κοινού, από καιρού εις καιρόν, τα στοιχεία των εμπόρων που ασκούν αθέμιτες εμπορικές πρακτικές στον επίσημο διαδικτυακό τόπο της κυβέρνησης του Οντάριο ή μέσω προφορικής αποκάλυψής τους, όταν ζητείται τηλεφωνικώς ή σε έντυπη μορφή.

Για τον σκοπό αυτό το υπουργείο ανέπτυξε τη «Λίστα Προστασίας Καταναλωτών», η οποία είναι ένας κατάλογος με δυνατότητα αναζήτησης ατόμων ή επιχειρήσεων

που έχουν κατηγορηθεί ή καταδικαστεί σε σχέση με τον νόμο περί Προστασίας των Καταναλωτών ή άλλες οδηγίες του υπουργείου. Η Λίστα Προστασίας Καταναλωτών περιλαμβάνει επίσης άτομα ή επιχειρήσεις που δεν έχουν ανταποκριθεί στο υπουργείο μετά την αποστολή δύο ειδοποιήσεων σχετικά με μία καταγγελία καταναλωτή.

ΚΡΟΑΤΙΑ

Δεν υπάρχει νομοθεσία στη Δημοκρατία της Κροατίας που να επιτρέπει την τοποθέτηση ενός εμπόρου σε λίστα «name and shame» λόγω άσκησης αθέμιτων επιχειρηματικών πρακτικών.

ΛΕΤΟΝΙΑ

Στη Λετονία, σύμφωνα με τον νόμο περί Απαγόρευσης Αθέμιτων Εμπορικών Πρακτικών, η αρμόδια αρχή δικαιούται να δημοσιεύσει τις πληροφορίες σχετικά με αθέμιτες εμπορικές πρακτικές στην ιστοσελίδα της, αλλά και στην εφημερίδα Latvijas Vēstnesis (Επίσημη Εφημερίδα της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Λετονίας). Τα έξοδα σχετικά με τη δημοσίευση καλύπτονται από τον εκτελεστή των αθέμιτων εμπορικών πρακτικών.

Το CRPC (Consumer Rights Protection Centre) είναι η αστική αρχή υπό την εποπτεία του Υπουργείου Οικονομικών, η οποία είναι υπεύθυνη για την προστασία των δικαιωμάτων και των συμφερόντων των καταναλωτών. Η λειτουργία της CRPC βασίζεται στον νόμο περί Προστασίας των Δικαιωμάτων των Καταναλωτών, που αποτελεί την κύρια νομοθετική πράξη στον τομέα αυτό.

Αν η αρχή διαπιστώσει ότι υπήρξε παράβαση του νόμου, έχει τη δυνατότητα να δημοσιοποιεί τα ονόματα των παραβατών στον ιστότοπό της.

Η υπηρεσία τηρεί δύο ξεχωριστούς καταλόγους (μαύρες λίστες) στην ιστοσελίδα της:

1. τη μαύρη λίστα των εμπόρων που δε συμμορφώθηκαν οικειοθελώς στις αποφάσεις της Επιτροπής Επίλυσης Καταναλωτικών Διαφορών (<http://www.ptac.gov.lv/lv/content/melnais-saraksts>) και
2. τον κατάλογο των ιστοτόπων που έχουν εντοπιστεί ως ύποπτοι για παραβάσεις της νομοθεσίας (<http://www.ptac.gov.lv/lv/content/aizdomigo-interneta-vietnu-saraksts>).

Η αρχή ενθαρρύνει τους καταναλωτές να λάβουν γνώσιν αυτών των πληροφοριών και να είναι προσεκτικοί, όταν συναλλάσσονται με τις εταιρείες που βρίσκονται στη λίστα.

ΛΙΘΟΥΑΝΙΑ

Στη Λιθουανία υπάρχει νομοθεσία που ρυθμίζει τη δημοσιοποίηση ποινών με σκοπό την προστασία των καταναλωτών από αθέμιτες εμπορικές πρακτικές.

Σύμφωνα με τον νόμο οι αποφάσεις που εκδίδονται από την αρμόδια αρχή για την επίλυση καταναλωτικών διαφορών είναι δημόσιες και ανακοινώνονται στον διαδικτυακό τόπο της αρχής, χωρίς να παραβιάζονται τα προσωπικά δεδομένα, το τραπεζικό απόρρητο, το επαγγελματικό απόρρητο ή άλλα προσωπικά δεδομένα που προβλέπονται από τη νομοθεσία, καθώς και το δικαίωμα του καταναλωτή στο απαραβίαστο της ιδιωτικής του ζωής.

Υπάρχουν επίσης μερικά ιδιωτικά μη νομοθετικά μέτρα, τα οποία παρέχουν τη δυνατότητα σε όλους να σχολιάσουν δημοσίως την ποιότητα των υπηρεσιών και των αγαθών που αγοράζουν. Για παράδειγμα, όλοι μπορούν να δημοσιεύσουν σχόλια στο Τμήμα Ανατροφοδότησης της Λιθουανικής Πύλης Επιχειρηματικών Πληροφοριών και της βάσης δεδομένων των λιθουανικών εταιρειών «Rekvizitai.vz.lt», το οποίο είναι ο υποτομέας της επιχειρηματικής εφημερίδας «Verslo žinios».

Επίσης, το πρότζεκτ «Μην Καταναλώνετε» («Nevartok.lt»), το οποίο υλοποιείται από τον δημόσιο φορέα «Κοινωνική Όψη», είναι αφιερωμένο στην ενημέρωση του κοινού σχετικά με τις περιπτώσεις αθέμιτων εμπορικών πρακτικών.

Τέλος, στον ιστότοπο «[Pincetas.lt](#)», ο οποίος δημιουργήθηκε από ντόπιο ιατρό και συναδέλφους του, οι ασθενείς μπορούν να γράψουν τις κριτικές τους, τόσο θετικές όσο και αρνητικές, σχετικά με την ποιότητα των υπηρεσιών υγείας.

ΟΥΓΓΑΡΙΑ

Στην Ουγγαρία υπάρχει νομοθεσία που ρυθμίζει τη δημοσιοποίηση ποινών με σκοπό την προστασία των καταναλωτών από αθέμιτες εμπορικές πρακτικές.

Σύμφωνα με τη νομοθεσία περί Προστασίας των Καταναλωτών και Προστασίας των Δεδομένων, οι επωνυμίες των εταιρειών ηλεκτρονικού εμπορίου που διαπράττουν σοβαρή παράβαση κατά των καταναλωτών στους τομείς του

ηλεκτρονικού εμπορίου και των ηλεκτρονικών πληρωμών δημοσιοποιούνται σε μία βάση δεδομένων. Στη δημοσιοποίηση περιλαμβάνονται πληροφορίες σχετικά με τον τύπο και τη φύση της παράβασης, καθώς και την ταυτότητα του φυσικού ή νομικού προσώπου στο οποίο επιβάλλεται η κύρωση.

Η λίστα είναι αναρτημένη στην ουγγρική γλώσσα στην ιστοσελίδα του Υπουργείου Καινοτομίας και Τεχνολογίας: <http://www.jogsertowebaruhazak.kormany.hu/>

Τα δεδομένα διαγράφονται από τη λίστα μετά την παρέλευση δύο ετών από την κοινοποίηση, εκτός αν στην εταιρεία υπεβλήθη τελικώς ποινή από την ουγγρική Αρχή Προστασίας Καταναλωτών, την ουγγρική Αρχή Ανταγωνισμού ή οποιοδήποτε δικαστήριο για επανειλημμένη σοβαρή παράβαση της νομοθεσίας.

ΠΟΛΩΝΙΑ

Στην Πολωνία δεν υπάρχουν νομοθετικές διατάξεις που να ρυθμίζουν τις πρακτικές «name and shame». Η δημοσίευση πληροφοριών σχετικά με αθέμιτες εμπορικές πρακτικές είναι εθελοντική και δεν υπόκειται σε ειδικούς κανόνες.

ΡΟΥΜΑΝΙΑ

Στη Ρουμανία δεν υπάρχουν νομοθετικές διατάξεις που να ρυθμίζουν τις πρακτικές «name and shame».

ΣΛΟΒΑΚΙΑ

Στη Σλοβακία δεν υπάρχουν νομοθετικές διατάξεις που να ρυθμίζουν τις πρακτικές «name and shame», ωστόσο η απαγόρευση των αθέμιτων εμπορικών πρακτικών ρυθμίζεται από τον Νόμο 250/2007, Coll. Προστασία των Καταναλωτών, άρθρο 3, Δικαιώματα των Καταναλωτών.

Η παρακολούθηση της συμμόρφωσης με την απαγόρευση αθέμιτων εμπορικών πρακτικών ασκείται από εποπτικές αρχές. Οι εποπτικές αυτές αρχές είναι η Σλοβακική Επιθεώρηση Εμπορίου, η Κρατική Κτηνιατρική και Επισιτιστική Διοίκηση, η Εθνική Τράπεζα της Σλοβακίας και η Σλοβακική Επιθεώρηση Μετρολογίας. Αν δεν μπορεί να καθοριστεί η αρμοδιότητα της εποπτικής αρχής, η Σλοβακική Επιθεώρηση Εμπορίου είναι αρμόδια για την εποπτεία και τον έλεγχο.

Οι καταναλωτές έχουν δικαίωμα πρόσβασης στις τελικές αποφάσεις των εν λόγω αρχών σχετικά με τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές, τις οποίες η αρμόδια αρχή

δημοσιεύει στον ιστότοπό της. Ο καταναλωτής έχει το δικαίωμα να ζητήσει από την αρμόδια αρχή αντίγραφο της απόφασης, σύμφωνα με τον νόμο περί Πρόσβασης σε Πληροφορίες.

ΣΛΟΒΕΝΙΑ

Στη Σλοβενία δεν υπάρχουν νομοθετικές διατάξεις που να ρυθμίζουν τις πρακτικές «name and shame».

ΣΟΥΗΔΙΑ

Στη Σουηδία δεν υπάρχουν νομοθετικές διατάξεις που να ρυθμίζουν τις πρακτικές «name and shame». Ωστόσο, ο Σουηδικός Οργανισμός Καταναλωτών είναι μία κυβερνητική υπηρεσία η οποία έχει ως αποστολή να προστατεύει τα συμφέροντα των καταναλωτών. Μεταξύ άλλων, ο οργανισμός ασκεί εποπτεία στις εταιρείες όσον αφορά τα δικαιώματα των καταναλωτών και χειρίζεται τις καταγγελίες των καταναλωτών. Οι τρέχουσες υποθέσεις, αποφάσεις και εντάλματα δημοσιεύονται στον ιστότοπο του οργανισμού. Ο ιστότοπος περιλαμβάνει επίσης έναν Προειδοποιητικό Κατάλογο Εταιρειών, βάσει του αριθμού καταγγελιών που υποβάλλονται στον οργανισμό. Επί του παρόντος, ο κατάλογος περιλαμβάνει μόνο μία εταιρεία. Ο κατάλογος προειδοποίησης δε ρυθμίζεται από τη νομοθεσία. Σύμφωνα με πληροφορίες στην ιστοσελίδα του οργανισμού, μία εταιρεία πρέπει να προκαλέσει στους καταναλωτές σημαντικά προβλήματα για να προστεθεί στον κατάλογο.

Το Εθνικό Συμβούλιο Καταναλωτικών Διαφορών (ARN) είναι μία δημόσια αρχή που λειτουργεί περίπου ως δικαστήριο. Το κύριο καθήκον του συμβουλίου είναι η αμερόληπτη επίλυση διαφορών μεταξύ καταναλωτών και επιχειρηματιών. Οι απαιτήσεις κατατίθενται από τον καταναλωτή. Το συμβούλιο υποβάλλει συστάσεις σχετικά με τον τρόπο επίλυσης των διαφορών, για παράδειγμα ότι ο υπεύθυνος της επιχείρησης πρέπει να επιδιορθώσει το προϊόν. Οι συστάσεις του συμβουλίου δεν είναι δεσμευτικές, αλλά οι περισσότερες εταιρείες τις ακολουθούν. Οι αποφάσεις δημοσιεύονται στην ιστοσελίδα του συμβουλίου.

Δύο φορές τον χρόνο το περιοδικό δοκιμών καταναλωτών Råd & Rön, το οποίο ανήκει στη Σουηδική Ένωση Καταναλωτών, δημοσιεύει τη «μαύρη λίστα», η οποία περιλαμβάνει τις εταιρείες που είναι οι χειρότερες ως προς τη συμμόρφωση με τις αποφάσεις του συμβουλίου.

Επίσης, η Σουηδική Ομοσπονδία Εμπορίου δημοσιεύει στον ιστότοπό της μία προειδοποιητική λίστα σχετικά με ψευδή τιμολόγια, εταιρείες με μεθόδους αθέμιτης πώλησης και παραπλανητική διαφήμιση.

ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ

Στη Φινλανδία δεν υπάρχει νομοθεσία που να ρυθμίζει τις πρακτικές «name and shame».

Η Φινλανδική Αρχή Ανταγωνισμού και Καταναλωτών (FCCA) είναι υπεύθυνη για την εξασφάλιση καλών επιδόσεων στην αγορά. Η Διεύθυνση Καταναλωτών διασφαλίζει ότι οι καταναλωτές έχουν πρόσβαση σε επαρκείς, ακριβείς και έγκυρες πληροφορίες για να κάνουν τις επιλογές τους και ότι οι πρακτικές που χρησιμοποιούν οι εταιρείες στο μάρκετινγκ και τις σχέσεις τους με τους πελάτες είναι κατάλληλες και οι όροι σύμβασης που εφαρμόζονται από αυτές είναι λογικοί. Η FCCA δημοσιεύει ανακοινώσεις σχετικά με τις συνεχιζόμενες υποθέσεις, αποφάσεις και εντάλματα στην ιστοσελίδα της. Αυτές περιλαμβάνουν δημοσιοποίηση του ονόματος εταιρειών που έχουν βλάψει τα οικονομικά συμφέροντα των καταναλωτών. Η FCCA δεν τηρεί ξεχωριστό κατάλογο για τις εταιρείες αυτές, αλλά οι ανακοινώσεις αποθηκεύονται στον ιστότοπο της FCCA.

Το Συμβούλιο Διενέξεων για τους Καταναλωτές είναι ένα ουδέτερο και ανεξάρτητο όργανο εμπειρογνομόνων που λειτουργεί σχεδόν σαν δικαστήριο. Οι αποφάσεις του συμβουλίου αποτελούν συστάσεις και δεν μπορούν να επιβληθούν με καταναγκαστικά μέτρα. Ωστόσο, οι επιχειρήσεις συμμορφώνονται με τις αποφάσεις σε πάνω από το 80% των περιπτώσεων. Το συμβούλιο χειρίζεται τις υποθέσεις δωρεάν και οι δραστηριότητές του χρηματοδοτούνται από τον κρατικό προϋπολογισμό.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΛΟΥΚΑΪΔΗΣ
Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος
ΑΚΕΛ - Αριστερά - Νέες Δυνάμεις

Κύριο
Σωκράτη Σωκράτους
Γενικό Διευθυντή
Βουλή των Αντιπροσώπων
1402 Λευκωσία

14/11/19
κα Αντλε-ικα - ηα
τα δισκο, παρακαλώ

κ. Γιωργος
14/11

11 Νοεμβρίου 2019

Αγαπητέ κύριε Σωκράτους,

ΘΕΜΑ: Ετοιμασία μελέτης από την Υπηρεσία Ερευνών, Μελετών και Εκδόσεων της Βουλής των Αντιπροσώπων

Παρακαλώ όπως η Υπηρεσία Ερευνών, Μελετών και Εκδόσεων της Βουλής των Αντιπροσώπων προχωρήσει στην ετοιμασία μελέτης που να περιλαμβάνει το σύνολο των νομοθετικών ή/και άλλων ρυθμίσεων στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τον Καναδά και την Αυστραλία που αφορούν σε καλές πρακτικές «name and shame», οι οποίες απασκοπούν στην προστασία των καταναλωτών από αθέμιτες εμπορικές πρακτικές.

Με εκτίμηση,

Γιώργος Λουκαΐδης
Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος
ΑΚΕΛ - Αριστερά - Νέες Δυνάμεις